

ствуваща дружина. Отъ шпионитѣ си, сърбитѣ знаехъ малочислеността на отряда ни, но отъ направенитѣ опити, знаехъ и неговата упоритостъ. Съ сърфдоточаванъето срѣщу насъ 2 цѣли полка и една горска батарея, тѣ навѣрно сж разчитвали, че ще ни прѣгазятъ безъ никакво съпротивление и въ сжщия день—3 Ноемврий, безъ затруднение ще стигнатъ въ Брѣзникъ или близо до него; обаче, защитницитѣ на позицията Цвѣтковъ-гробъ заставихъ този значителенъ отрядъ да изгуби цѣлия день съ прѣвзиманъето и да допуснатъ шепата най-последни защитници да си пробиятъ пътъ съ щикветѣ си прѣвъ желѣзното имъ колело! . . Цѣлата Османъ пашова 48 хилядна армия въ 1877 година, въ полето близо при моста на р. Витъ, неможѣ да си пробие прѣвъ желѣзната стѣна, съставена само отъ една руска гренадерска дивизия; а тукъ „храбритѣ“ сърби пропуснаха останѣлитѣ само 80 човѣка да си пробиятъ пътъ съ щикветѣ прѣвъ такъва масса, съ каквата тѣ располагавъхъ!

Така щото този отрядъ, който е можлъ да расчита да стигне на 3 Ноеврий въ Брѣзникъ или близо до него, както споменавъхъ и по горѣ, бѣ принуденъ да изгуби цѣлия 4 Ноемврий въ събиране частитѣ си, които, за да разбижатъ една изолирана отъ всѣка поддръжка дружина, бѣхъ се прѣснѣжли въ обходи и обхвати по пограничнитѣ мѣстности на двѣ околии — Трънска и Изворска. Слѣдователно, 1-а др. бѣ принудила отряда на подполковника Гайновича да употребѣи единъ цѣлъ день за прѣвзиманъето на Цвѣтковъ-гробъ и да остане нѣколко дни на сжщата позиция, страхувайки се отъ нападение; а тя въ това врѣме, макаръ и въ много малкъ съставъ, присѣдинена